

РЕШЕНИЕ

№ 1871

гр. София, 23.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11123** по описа за **2022** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на Ф. Д. Ш., ЕГН [ЕГН], представител на „ФОТО ВИДЕО ЕЛИТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Т. Т., срещу решение № 3928 от 23.10.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 8235/22 г. по описа на Софийски районен съд, 9-и състав, с което е потвърден ел. фиш серия К № 5090920/16.07.2021 г., издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание: глоба в размер на 300.00 лв. за извършено нарушение на чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП.

Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно, необосновано и постановено при противоречие с материалния закон. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че установената фактическата обстановка, описана в наказателното постановление е установена по безспорен и категоричен начин. Твърди, че са налице съществени нарушения на производствените правила при издаването на наказателното постановление. В с.з. не се явява не се представлява, представят се писмени бележки от проц. представител, с които се поддържа жалбата, претендират се разноски.

Ответникът в касационното производство – редовно призован, се представлява от юриск. Б., който изразява становище, счита жалбата за неоснователна, претендира

юриск. възн.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна като въззивното решение следва да бъде оставено в сила.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С процесното решение е потвърден ел. фиш серия К № 5090920/16.07.2021 г., издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание: глоба в размер на 300.00 лв. за извършено нарушение на чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП. В мотивите си районният съд е приел, че нарушението е извършено от нарушителя. Съдът, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства приема за установена по делото фактическата обстановка, описана в наказателното постановление, а именно факта, че нарушителят е управлявал описаното МПС на посочените дата и в посочения час със скорост от 111 км/ч при максимално разрешена за пътния участък – 80 км/ч в населено място, установено с техн. ср-во за видеоконтрол “АТСС TFR1- М 619”, превишение от 31 км/ч. При така установената по делото фактическа обстановка, районният съд приема за установено, че нарушителят е осъществил състава на нарушение по чл. 182, ал. 2, т. 4, във вр. с чл. 21, ал. 2, във вр. с чл. 21, ал. 1 от З.Дв.П. Излага мотиви за липса на съществено нарушение на производствените правила, допуснато в пода на адм.-наказателното производство.

Като е достигнал до тези правни изводи, въззивният съд правилно е приложил материалния закон като липсва касационно основание за отмяна на процесното решение.

В преценката на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства, въззивният съд правилно и в съответствие с логическите и опитните правила е достигнал до правно обосновани фактически изводи за правно значимите по отношение на спора юридически факти, относно доказаване на извършеното нарушение. Настоящият състав на съда намира, че установеното с ел. фиш нарушение е доказано по безспорен начин като точно е спазен процесуалния ред за целта, предвиден в чл. 189, ал. 4 от З.Дв.П. като всички реквизити са налице, в разпоредбата не се изисква посочване на конкретно лице – издател на фиша, нито пък дата на издаване. Налице са достатъчно доказателства, относно авторството и факта на извършеното нарушение.

Налице е разпечатка – снимков материал от видео системата с радарен скоростомер, видно от която в посоченото време се е движило МПС с посочената скорост в ЕФ. Съгласно чл. 189, ал. 7 от З.Дв.П.: “Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес.”

Съдът намира за неоснователни възраженията на касатора, относно липсата на възприет толеранс при установяването на скоростта на движение. Видно от приложената разпечатка от виде-клипа по делото – л. 12 от д., измерената скорост на движение е 114 км/ч., като е прието наказуемо превишение в размер на 31 км/ч, т.е. движение при скорост от 111 км/ч., именно след приспадане на посочения толеранс за допустима грешка от 3 км/ч. Тази допустима грешка е посочена и в протокола от проверката на моб. с-ма /л. 18 от д./.

По делото не са допуснати съществени нарушения на производствените правила,

респ. ограничаване правото на защита на нарушителя. Събрани са писмени доказателства за одобряване на образеца за ел. фишове и такива, относно годността на техническото средство –протокол за годишен преглед като видно от спецификацията на същото, налице е толеранс от 3 км/ч при установяване на скоростта на движение, който е приложен в полза на нарушителя при определяне на скоростта на движение на МПС, удостоверение за одобрен тип средство за измерване. Средството за измерване представлява мобилна видео-радарна система, видно от приложения протокол за проверка, поради което съображенията, относно липса на доказателства в тази посока са също така неоснователни. При случаите на заснемане на скоростта със мобилно средство, липсата на контролен орган е обективно установено, при липсата на доказателства за манипулации на техн. средство по време на работа със същото. Правото на защита на нарушителя не е нарушено по никакъв начин. Възраженията на жалбоподателя са неоснователни.

Размерът на санкцията е правилно определен от наказващия орган, съобразно разпоредбата на чл. 27, ал. 2 и 3 от ЗАНН към твърдия размер, предвиден в действащата към момента на нарушението правна норма и липсват основания за изменението му.

Оспорваното решение е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с материалния закон и процесуалните правила, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

От ответника се претендират разноски, като същите следва да се уважат в размер на 100 лева за юриск. възнаграждение.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3928 от 23.10.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 8235/22 г. по описа на Софийски районен съд, 9-и състав;

ОСЪЖДА Ф. Д. Ш., ЕГН [ЕГН], ДА ЗАПЛАТИ НА Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 100 /сто/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.